

РЕШЕНИЕ

№ 19068

гр. София, 07.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3126** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-43-0095302/21.02.2024г., издадена от началник отдел „Оперативна дейности“ Бургас в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която, на основание чл.186 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – запечатване на търговски обект- бензиностанция „ОМВ Петолъчка“, находящ се в [населено място], местност „Петолъчка“, стопанисвана от дружеството, и забрана за достъп до него за срок от 3 дни.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е издадена в нарушение на материалния закон, както и в несъответствие с целта на закона. Излага съображения, че констатациите, изложени в заповедта не съответстват на обективните факти при проверката, тъй като в случая неподаването на данни от процесната ФКБ автоматично към НАП се дължи на констатирана повреда в хардуера на фискален принтер 2 в състава на инсталираното в обекта ЕСФП. Допълва, че противоречието в ЗНПАМ не дава възможност да се установи какво точно е извършеното нарушение/неправомерното поведение - че дружеството не е спазило реда за въвеждане в експлоатация на ЕСФП или че не е подало данни по

дистанционната връзка за издаден ФКБ. Твърди се, че всички подадени дневни Z отчети са напълно точни. Счита още, че ЗНПАМ е издадена в нарушение на задължителната практика на Съда на ЕС за едно нарушение са наложени няколко наказания, тъй като освен оспорваната заповед за налагане на ПАМ е издадено и наказателно постановление. Ангажира писмени доказателства. Моли съда да отмени заповедта. Претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък (л. 329). Ответникът, Началникът на отдел „Оперативни дейности“ Бургас в дирекция „Оперативни дейности“ към главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, изпраща административната преписка по издаване на заповедта. На 05.06.2024 г. ангажира подробно писмено становище, в което излага доводи за законосъобразност на оспорваната заповед и моли оспорването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съгласно представен списък (л. 225). Прави възражение за прекомерност на заплазеното адвокатско възнаграждение.

След като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало по повод извършена по смисъла на § 1, т. 41 от ЗДДС проверка на 12.01.2024г. в 14:40 часа на търговски обект - бензиностанция „ОМВ Петолъчка“, находящ се в [населено място], местност „Петолъчка“, стопанисван от дружеството - жалбоподател. Установено е, че за търговския обект има въведено в експлоатация на 11.06.2019г. електронна система с фискална памет (ЕСФП), модел: Евро Шоп-вер.11.xx-KL 03, одобрена със свидетелство № 170FS. Обектът разполага с 3 броя въведени в експлоатация и работещи фискални устройства: каса тип 31 с ФУ № RE003224 и номер на ФП 45005273; - каса тип 3 с ФУ № RE003144 и номер на ФП 45005193; - каса тип 3 с ФУ № RE003137 и номер на ФП 45005186.

В хода на проверката от страна на инспекторите по приходите са извършени действия по преглед на 2 броя ФКБ /издадени от две от касите в търговския обект за извършена продажба на гориво на клиенти/. Същите са сканирани като QR – кодове и са проверени в “NRA MOBILE”. Установено е, че данните от фискален касов бон на стойност 73,12 лв. от ФУ с № RE003137 и № на ФП 45005186 в ИС на НАП, издаден на клиент № 0478227/12.01.2024г., не са предадени към НАП.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка в обект серия АА № 0095302/12.01.2024 г. (л. 301-303 от делото), към който са приложени копие от издадените дневни отчети, опис на паричните средства в каса към момента на започване на проверката и КЛЕН за дата 12.01.2024г. от фискалното устройство, съдържащ копие на всички издадени фискални касови бележки за деня до момента на отпечатването му, от които и визирания ФКП за покупка на гориво на стойност 73,12 лв.

Впоследствие, на 05.02.2024г. е извършена повторна проверка в търговския обект, в хода на която данъчните органи констатира, че данните от визирания фискалният касов бон на стойност 73,12 лв., издаден на клиент № 0478227/12.01.2024 г., са подадени към НАП на 30.01.2024 г.

На базата на така установеното и на констатациите в протокола е прието, че "ОМВ БЪЛГАРИЯ" ООД, в качеството си на лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006

г., е извършило нарушение по чл. 25, ал. 9 от същата наредба, вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, като не е изпълнило задължението си да предаде данни от всяка фискална касова бележка автоматично от ФУ/ИАСУГД по дистанционната връзка към НАП, съгласно приложение № 17. За установеното нарушение е съставен АУАН серия АА № F754863/05.02.2024 г. (л. 27, л. 294-296 от делото), въз основа на който е издадено Наказателно постановление № 757218-F754863/21.02.2024 г., с което е наложена административна санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева (л. 290-292 от делото).

Отделно от административнонаказателното производство, възприемайки изцяло фактическите констатации на проверяващите, началникът на отдел "Оперативни дейности" - Бургас, дирекция "Оперативни дейности" в главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, на основание чл. 186, ал. 3 ЗДДС, е издал процесната Заповед № ФК-43-0095302/21.02.2024г. Административният орган е обосновал извод, че в случая „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД не е спазило реда и начина за въвеждане в експлоатация на фискално устройство с изградена дистанционна връзка с НАП. Така установеното административният орган е квалифицирал като нарушение на чл.7, ал.3 от Наредбата във връзка с чл.118, ал.2 от ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "б" и чл. 187, ал. 1 ЗДДС е наложил ПАМ - запечатване на стопанисвания от дружеството - жалбоподател търговски обект – бензиностанция, находяща се в [населено място], местност „Петолъчка“ и забрана за достъп до него за срок от 3 (три) дни.

Заповедта за налагане на ПАМ е връчена на дружеството на 08.03.2024г., чрез пълномощник. Жалбата до съда е подадена чрез административния орган, посредством лицензиран куриер. След извършена служебна справка на сайта на Еконт еcont.com, (който сайт е публично достъпен), на товарителницата с № 1050794666684 съдът установи, че жалбата е приета от куриерската служба на 22.03.2024г. в 15.11 часа.

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема следното:

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-43-0095302/21.02.2024г. е издадена на основание чл.186, ал.1, т.1 от ЗДДС. Съгласно чл.186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. (т.1.) на изпълнителния Директор на НАП (л. 83 и сл. от делото), началниците отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП са определени да налагат ПАМ запечатване на обект по чл.186 от ЗДДС. От представените от ответника доказателства се установява, че обжалваната заповед за налагане на принудителна административна мярка е издадена от К. Н. К. – началник отдел „Оперативни дейности“ - Бургас, дирекция „Оперативни дейности“, в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, съгласно заповед № 445 от 16.06.2023г. В оспорената заповед изрично се сочи, както заповед № ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г., така и заповед № 445 от 16.06.2023г., издадени от изпълнителния директор на НАП. Ето защо съдът намира, че началниците на отдели „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП са сред изрично овластените органи по приходите, които могат да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка по чл. 186 от ЗДДС. Следователно оспорваната в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна

административна мярка № ФК-43-0095302 от 21.02.2024 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП е издадена от материално и териториално компетентен административен орган и не страда от порок по чл. 146, т. 1 от АПК.

Заповедта формално съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК относно наименование на органа, който я издава, наименование на акта, адресат, фактически и правни основания, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, начин и срок на изпълнение на ПАМ, срок и ред за обжалване, и подпис на физическото лице, персонализиращо административния орган.

В Заповед № ФК-43-0095302 от 21.02.2024 г. на стр. 2 (последен абзац) е разпоредено запечатването да се извърши на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „б“ от ЗДДС. Същевременно, (по - горе) на същата страница от ЗНПАМ е разпоредено запечатването да се извърши и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „г“ от ЗДДС. Така допуснатото от административния орган несъответствие в посоченото законово основание за постановяване на процесната ЗНПАМ внася неяснота и води до невъзможност за безспорното установяване относно какво е конкретно нарушение което се твърди, че е извършило дружеството – жалбоподател. Посочените в процесната заповед две правни основания, във връзка с които е постановено запечатването създават противоречие в изразената воля на административния орган, с което се ограничава, както възможността на лицето, спрямо което мярката се прилага да узнае какво нарушение му се вменява, така и пречатства съда да извърши проверка дали актът съответства на материалноправните разпоредби. Същото представлява и своеобразно нарушение на изискването за форма, което обективно са довело до ограничаване на процесуалните права на жалбоподателя, доколкото липсва ясна разпоредителна част досежно изпълнението на задължението по чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Заповедта не съответства на материалноправните разпоредби и целта на закона, като съображенията за това са следните:

От представената административна преписка, приложените към жалбата писмени доказателства и събраните по делото доказателства се установява, че в проверявания търговски обект е налична въведена в експлоатация на 11.06.2019г. електронна система с фискална памет (ЕСФП), модел: Евро Шоп-вер.11.xx-KL 03, одобрена със свидетелство № 170FS. Обектът разполага с 3 броя въведени в експлоатация и работещи фискални устройства: каса тип 31 с ФУ № RE003224 и номер на ФП 45005273; каса тип 3 с ФУ № RE003144 и номер на ФП 45005193; каса тип 3 с ФУ № RE003137 и номер на ФП 45005186.

На 12.01.2024г. в 16:56 ч. в търговския обект на дружеството – жалбоподател е извършена продажба на гориво, за която продажба е издаден фискален касов бон от ФУ с индивидуален № RE003137 и номер на ФП 45005186 в ИС на НАП на стойност 73,12 лв., на клиент с № 0478227. За така издадения ФКБ обаче не са били предадени автоматично данни към НАП. Този факт не е спорен между страните и се установява от събраните писмени доказателства по делото. Видно от съставения протокол за извършена проверка по дистанционната връзка към НАП във връзка с издаването на визираната касова бележка не са били предадени автоматично към НАП данни от ФУ № RE003137. Отчетът за направената покупка е подаден към НАП деветнадесет дни по - късно - на 31.01.2024г. За така установеното е прието от страна на административния орган, че изпълнява състава на чл.7, ал.3 от Наредбата във връзка с чл.118, ал.2 от ЗДДС, което се явява основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б.

"б" за прилагане на принудителна административна мярка (съгласно разпоредителната част от ЗНПАМ).

Във връзка с гореизложеното е издадена обжалваната в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-43-0095302 от 21.02.2024 г. на Началник отдел "Оперативни дейности" Бургас в ЦУ на НАП, с която е постановено запечатване на търговски обект – бензиностанция „ОМВ Петолъчка“, находящ се в [населено място], местност „Петолъчка“, стопанисван от „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД и забрана за достъп до него за срок от 3 (три) дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност.

Съобразно нормата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "б" от ЗДДС, чийто състав е посочен като нарушен в обжалваната заповед, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което: не въведе в експлоатация или не регистрира в Националната агенция за приходите фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Конкретно в процесната ЗНПАМ е прието, че проверяваната бензиностанция на „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД - не е спазила реда и начина за въвеждане в експлоатация на фискално устройство с изградена дистанционна връзка с НАП. Изрично е посочено, че фискалното устройство в търговския обект е без изградена дистанционна връзка с НАП, което пречатва възможността за проследяване на реализираните обороти и води до ощетяване на фиска. Посочена като нарушена е разпоредбата на чл. 7, ал. 3, вр. чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, в която е предвидено, че „не се допуска работа с ФУ/ИАСУТД от лицата по чл. 3 без изградена дистанционна връзка с НАП, освен в случаите, посочени в тази наредба. За да е налице нарушение на чл. 7, ал. 3 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. е необходимо лицата по чл. 3 от наредбата да нямат изградена дистанционна връзка с НАП, което се осъществява с еднократното действие с въвеждане в експлоатация и работен режим фискално устройство, регистрирано за обекта и фактическото осъществяване на дистанционна връзка към НАП посредством използване на преносна мрежа на мобилен оператор на регистрираното устройство от датата на започване на дейността на обекта /арг. чл. 7, ал. 1 от Наредбата, вр. Приложение № 1 към чл. 8, ал. 1, т. 1, т. Шб, т. 1, б. "а" от Наредбата/.

По време на проверката е установено и закрепено като констатация в Протокол за извършена проверка сер. АА № 0095302 от 12.01.2024 г., към който обжалваната заповед препраща, че на проверявания обект е налична ЕСФП е налична въведена в експлоатация на 11.06.2019г. електронна система с фискална памет (ЕСФП), модел: Евро Шоп-вер.11.xx-KL 03, одобрена със свидетелство № 170FS. Обектът разполага с 3 броя въведени в експлоатация и работещи фискални устройства, сред които: каса 3 с ФУ № RE003137 и номер на ФП 45005186 (л. 302 от делото).

При това положение необоснован е направеният извод, че в процесния търговски обект на „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД не е въведено в експлоатация фискално устройство с изградена дистанционна връзка с НАП, след като от НАП има потвърждение за регистрация на фискалното устройство, което се установява по безспорен начин от приложените към жалбата и приети като доказателства по делото заверено копие на Свидетелство от 01.01.2022 г. за регистрация на фискално устройство с ИН на ФУ

RE003137, ИН на ФП 45005186, което е регистрирано в приходната администрация с потвърждение № 4228538 на 11.06.2019г. и е одобрено със свидетелство на БИМ № 170ФС/19.04.2019г. Времето на въвеждане в експлоатация на визираното ФУ се установява от протокол за предаване и приемане при първоначален монтаж и пускане в действие от 12.06.19г. (л. 11), в който е вписано, че ЕСФП № RE003137 е монтиран в пълна комплектност за изпълняване на функционалното си предназначение по осъществяване на търговската дейност в обект: „ОМВ Петолъчка“. Видно от изложеното жалбоподателят е положил дължимата грижа и е изпълнил предвидените нормативно установени задължения по надлежното въвеждане в експлоатация на софтуерен продукт, който е одобрен от компетентните органи. Фактът, че е възможно да възникне непредвиден технически проблем с фискалното устройство, в резултат на който автоматичното изпращане на данни към НАП, относно извършените продажби бъде преустановено за период от време, не може да обуслови извод, че в процесния търговски обект липсва въведено в експлоатация ФУ с изградена дистанционна връзка с НАП. Това се установява и от текста на АУАН и НП в които изрично е посочено, че деянието се изразява в непредаване на данни от всяка касова бележка автоматично от ФУ по дистанционната връзка към НАП. В хода на административнонаказателното производство е обоснован извод, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 25, ал. 9 от Наредба Н-18 на МФ - *„Фискалната касова бележка от ФУ или касовата бележка от ИАСУТД се издават в един екземпляр за клиента. Копие на всяка отпечатана/генерирана в електронен вид бележка се съхранява на контролна лента на електронен носител (КЛЕН). Данни от всяка фискална касова бележка се предават автоматично от ФУ/ИАСУТД по дистанционната връзка към НАП съгласно приложение № 17“.*

На следващо място, не се твърди и не се установява от Протокол за извършена проверка сер. АА № 0095302 от 12.01.2024 г. да има умишлена човешка намеса в работата на фискалното устройство. Установява се от приложеното заверено копие на становище от „ТИ ЕС ДЖИ СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (л. 13 от делото), че за след сервизна проверка на място в търговския обект е установена техническа повреда във ФУ № RE003137 - в хардуера на фискалния принтер (повреда data flash), поради която същият не е успял да изпрати касовите си бележки към НАП, но е изпращал Z отчети съдържащи коректен дневен оборот. След подмяна на повредения компонент и извършен ремонт, като към 31.01.2024 г. всички бележки са изпратени към сървъра на НАП. За сервизната намеса е съставен протокол, който е регистриран в НАП с вх. № 32000243009104/30.01.2024г. По отношение на нередности при функциониране на ФУ в приетото като писмено доказателство становище е посочено, че за целия период на повредата ЕСФП е изпращало коректно данни към НАП, включително от X и Z отчети и задачи. Във връзка с така обективизираното в становището следва да се посочи, че по делото не са представени доказателства за предвидена функционалност, която да предупреждава сервиза или оператора на ЕСФП, че автоматичното предаване на данни не се извършва (липсват и твърдения в тази връзка). В настоящия случай е било налице видимо функциониращо устройство, изпращани са Z отчети, търговецът е генерирал съответните дневни финансови отчети, т. е фискалното устройство е работило през визирания период, като в случая липсвала индикация за наличието на технически

проблем или такъв от друго естество, обосноваващо липсата на връзка със сървърите на НАП при изпращането на системните отчети за извършените продажби. Следователно в този случай за дружеството е било обективно невъзможно да узнае, че данните не са предавани към НАП. Системата на НАП не е генерирала никакви съобщения, които да са изпратени до дружеството, от които последното да може да установи, че изпращаните от регистрираната и въведена в експлоатация ЕСФП данни за извършените продажби не се получават от сървърите на НАП. Това се установява и от съставения протокол за извършена проверка в обект, в който изрично е посочено, че деянието е установено след нарочна служебна проверка/справка чрез QR-код в NRA-mobile, относно която дори не са ангажирани доказателства от служителите на НАП. От друга страна, след като Z отчет е генериран веднъж и е подаден по дистанционната връзка с НАП, записан е в КЛЕН и разпечатка от него се съхранява в книгата за дневните финансови отчети, данните от него не могат да бъдат манипулирани с цел укриване на приходи. Всичко това сочи, че посоченото фактическо основание за издаване на обжалваната заповед, че в обекта липсват условия за ръководене на дейността в съответствие с Наредба Н-18 на МФ, което показва невъзможност за проследяване на реализираните услуги, поради липсата на ФУ за документиране на извършените услуги, което винаги води до негативни последици за фискалната дисциплина, е неправилно. От жалбоподателят е изпълнено надлежно предвиденото задължение да използва ЕСФП от одобрен тип, надлежно регистрирана в НАП по предвидения за това ред. Ето защо не може да се приеме, че в търговския обект - бензиностанция липсва организация и условия за ръководене и организиране на дейността в съответствие с изискванията на ЗДДС и Наредба Н - 18 и ЗДДС.

В конкретния случай извършването на нарушението, за което е издадена процесната ПАМ не е установено по безспорен начин, поради което издадената ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 4, б. "б" от ЗДДС се явява постановена при липса на материалноправните предпоставки за това.

Отделно, дори и да се приеме, че има извършено нарушение от страна на оспорващия, следва да се съобрази, че последиците от него са отстранени към момента на издаване на ЗНПАМ от 21.02.2024 г., като техническият проблем е отстранен на 31.01.2024г. след сервисна намеса, поради което и запечатването на обекта със ЗНПАМ издадена на 21.02.2024г. не изпълнява целите по чл. 22 от ЗАНН за преустановяване и предотвратяване на административни нарушения и вредните последици от тях, а се превръща в санкция, каквито функции принудителните административни мерки не могат да изпълняват. Тъй като за такова административно нарушение законът предвижда имуществена санкция, която се налага с други цели - за да се предупреди и превъзпита нарушителя. В този смисъл е съдебната практика, застъпена в решение № 7198 от 14.05.2019 г. на ВАС, първо отделение по адм. д. № 1410/2019 г. и решение № 13189/30.10.2018 г. на ВАС, първо отделение по адм. д. № 5363/2018 г.

Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в

степен - надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС. По отношение хипотезата на чл. 186, ал. 1, б. "б" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Следва да се има предвид, че във всички случаи изводът, че съществува такава възможност трябва да е мотивиран и фактически обоснован от конкретни обективни дадености, от които може да се изведе обоснован извод, че нарушителят може да извърши друго административно нарушение (чл. 186, ал. 3 от ЗДДС). По аргумент от разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от административния орган съобразно преследваната от закона цел. Единствено въпросът, свързан с правомощието на административния орган за определянето на срок на налагане на мярката се решава в условията на оперативна самостоятелност, с оглед на което следва да бъде изследвано дали при определянето на същия е съобразена целта на закона. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 6920 от 09.06.2016 г. по адм. д. № 2561/2015 г. на ВАС и др.

В случая определеният срок за налагане на ПАМ е три дни - в рамките на законоустановения максимален срок. В заповедта е посочено, че продължителността на принудителната мярка е съобразена с обстоятелството, че ФУ в търговския обект е без изградена дистанционна връзка с НАП, пречатства се проследяването на реализираните обороти, както и, че е на лице вреда за фиска в размер на дължимия ДДФЛ, който не се внася върху стойността на неотчетените приходи от продажби в обекта (конкретна стойност не е посочена).

Предвид разпределената доказателствена тежест за ответника по правилото на чл. 170, ал. 1 от АПК, органът не е формирал надлежни мотиви за срока на продължителността на мярката. Неясно е как конкретният избор на срок на мерките постига целите на превенцията в обхвата на възможното ограничение до 30 дни, а от тук и за необходимостта от продължителност на мярката в рамките на 3 дни. Не е изложена конкретика, както относно нарушителя, взаимоотношенията му с фиска до този момент, относно обекта, така и относно обстоятелствата – утежняващи или смекчаващи, имащи връзка с нарушението. Не е посочена очакваната промяна в начина на организиране на дейността в обекта, така че констатациите за това да са критерий при индивидуализирането на мерките за административна принуда. Част от обстоятелствата, посочени в заповедта като критерии за индивидуализиране на срока на ПАМ са неотнормирани, а тези които са относими не са приложени. Не е посочено и как ще се постигне превантивната цел на наложената ПАМ, след като (посочи се по - горе) проверката е извършена на 12.01.2024г., а заповедта за налагане на ПАМ е издадена повече от месец по-късно - на 21.02.2023г.

По изложените съображения съдът намира, че в случая прилагането на ПАМ не е съобразена с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Съгласно него административният

акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. При определената продължителност на срока - 3 дни, се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 1253 от 5.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7116/2023 г., VIII о.; Решение № 1253 от 5.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7116/2023 г., VIII о.; Решение № 1218 от 2.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 6956/2023 г., VIII о.; Решение № 1198 от 1.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7161/2023 г., VIII о.; Решение № 1194 от 1.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 6885/2023 г., I о. и др.

По изложените съображения обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноските за производството. Доказани и своевременно поискани съобразно приложения списък (л. 329 от делото) са разноски в общ размер на 770,00 лв., от които 50,00 лв. - внесена държавна такса за образуване на делото и 720,00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. Съдът намира възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, доколкото размерът му е под минималния определен в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-43-0095302/21.02.2024г., издадена от началник отдел „Оперативна дейности“ Бургас в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 770,00 (седемстотин и седемдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

СЪДИЯ: